

UNA APROXIMACIÓ
PROGRESSISTA
A LA COMUNICACIÓ

però, va molt més enllà, en aquests temps en què, dissortadament, l'assignatura de cultura de les religions, per a tots els alumnes, no s'ha introduït encara a les escoles en substitució de la formació religiosa només per a creients.

Diccionari de abreviatures, siglas y acrònimos

Miguel MURCIA GRAU
Península, 1998
350 pàgines

Una eina indispensable a la taula de tots els periodistes i editors, que sorprèn per la seva exhaustivitat: 12.157 entrades, que inclouen un total de quasi 20.000 acepcions i significats. Carta de navegació utilíssima per moure's pel procel·lós món de les sigles, els abreuaments i els acrònims, tant usats en la tasca diària de redacció.

Gaziel: vida, periodisme i literatura

Manuel LLANAS
Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1998
480 pàgines

Miquel Llanas ha reelaborat la seva tesi doctoral sobre el periodista Agustí Calvet. Una completíssima i rigorosa biografia en què destaquen sobretot les aportacions sobre el consell de guerra a què Calvet va ser sotmès en rebel·lia pels tribunals militars franquistes.

Una aproximació progressista a la comunicació

La Rosa de Barcelona
160 pàgines

Aquest llibre recull, per iniciativa de la comissió executiva del PSC de Barcelona, diversos textos elaborats per professionals de la informació amb l'objectiu de tenir un marc de referència progressista sobre el moment actual del periodisme. Hi escriuen Antonio Franco, Francisco Ruiz, Jordi Garcia-Soler, Antoni Traveria, Enric Sopena, Albert Broggi, Josep Pont, Antoni Esteve i Lluís Bordas.

Dietario de posguerra

A cura d'Arcadi ESPADA
Anagrama, 1998
192 pàgines

Recull de les conferències que Arcadi Espada va organitzar per encàrrec de l'Institut de Cultura de Barcelona, que dirigeix Ferran Mascaró. El tema: la postguerra franquista a partir de les vivències de periodistes i escriptors. Hi van intervenir Llorenç Gomis, Joan Marsé, Ana María Matute, Eduardo Mendoza, Teresa Pàmies, Ramon Serrano, Mario Vargas Llosa i José Luis de Vilallonga.

Quaderns del CAC, 2

Consell de l'Audiovisual de Catalunya, 1998
72 pàgines

Segon número d'aquesta publicació, centrat en la presència obsessiva de la violència a la televisió. En el dossier sobre aquest tema hi escriuen Salvador Cardús, Miquel Porter, Xavier Obach, Carles López, Mercè Mota, Enric Frigola, Alejandro Perales, Margarita Rivière, Marta Saurina i Lluís de Carreras.

Ada i Max

Anna FITÉ. Il·lustracions:
Francesc RIGOL
Con-Bel, 1998
10 pàgines

Anna Fité, periodista dedicada sobretot a guions de ràdio i televisió, ha conreat també la literatura infantil. Aquesta és una nova incursió, amb una col·lecció de quatre contes.

Vuitanta-dos periodistes han constituït a Catalunya, el mes de desembre, un grup professional amb el nom del qui fou un dels més grans periodistes catalans. És obert als periodistes, col·legiats o no, de totes les branques informatives i de qualsevol mitjà. Tres membres d'aquest grup, un dels quals és el president, Martí Anglada, han fet arribar a la redacció de Capçalera, amb prec de publicació, el següent text explicatiu.

Perquè ens ha semblat necessari crear el Grup Gaziel

—Agustí Pons, Martí Anglada, Enric Canals—

Un grup de periodistes de Catalunya hem cregut necessari constituir el Grup Gaziel amb l'objectiu d'obrir un espai de debat i reflexió sobre el fet comunicacional. Aquest grup s'ha col·locat sota l'advocació d'Agustí Calvet, *Gaziel*, perquè aquest és sens dubte un dels periodistes més brillants de tots els temps, sinó el més brillant, pel que fa tant a la seva tasca d'organitzador i de director com al seu treball d'escriptor. Si les seves *Memòries* —juntament amb les de Josep M. de Sagarra— són imprescindibles per reconstruir la història de Barcelona i de Catalunya, les seves anàlisis periodístiques demostren un coneixement de la realitat del país d'una clarividència infreqüent i exacta. Però si el Grup Gaziel s'ha constituït és perquè entre un nombrós grup de periodistes catalans hi ha la convicció que cal potenciar el Col·legi en tres direccions: com a òrgan d'expressió realment plural i representatiu de la diversitat ideològica i professional existent en el periodisme català; com a institució capaç de facilitar un conjunt de serveis als seus socis d'acord amb el que estableix l'article segon dels estatuts del Col·legi; i com a associació representativa que necessita, per tant, d'una transparència total de gestió, que inclou el dret a rebre informació detallada i completa de qualsevol actuació del Col·legi.

El Grup Gaziel està format per periodistes que assumeixen els valors de la democràcia i del progressisme, i que ho fan des d'un arrelament natural i desacomplexat a la seva realitat política i històrica més immediata. Els conceptes d'universalitat i solidaritat no estan renyits amb l'assumpció i la defensa de la llengua i la cultura pròpies, sinó a l'inrevés. Com ja va assenyalar Josep Ferrater Mora, les formes universals de cultura s'assoleixen a partir de la cultura popular. Per això l'assumpció de la situació i els problemes específics del periodisme català reforça la nostra visió universal del món i, en definitiva, li dona sentit i consistència. Que en el Col·legi de Periodistes hi tinguin cabuda tots aquests temes és un dels objectius del Grup Gaziel. En definitiva, que el Col·legi esdevingui més obert, més assistencial, més transparent i més atent als problemes específics del periodisme català ●